

**ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS**

S P R I E D U M S
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2022. gada 29. novembrī

Administratīvā rajona tiesa
tiesnese Ilze Andruškina,

piedaloties pieteicējas biedrības „Ekodizaina kompetences centrs” pārstāvēm Janai Simanovskai, Evisai Stankus un Annai Lankovskai,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Zemkopības ministrijas – pārstāvjiem Kasparam Skromulim, Ingai Aizpurai un Līgai Brencei,

atklātā tiesas sēdē tiešsaistes režīmā, izmantojot aplikāciju *Microsoft Teams*, izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz biedrības „Ekodizaina kompetences centrs” pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Zemkopības ministrijai izsniegt informāciju par Latvijā reģistrēto augu aizsardzības līdzekļu darbīgo vielu pārdošanas apjomiem laika posmā no 2011.–2020. gadam, sniedzot datus par katru augu aizsardzības līdzekļu darbīgo vielu atsevišķi.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja biedrība „Ekodizaina kompetences centrs” vērsās Valstu augu aizsardzības dienestā (turpmāk – dienests) un Zemkopības ministrijā (turpmāk – ministrija) ar iesniegumu, citstarp lūdzot izsniegt informāciju par to Latvijā reģistrēto augu aizsardzības līdzekļu darbīgo vielu, kas klasificētas kā bīstamas videi vai cilvēku veselībai, pārdošanas apjomiem laika posmā no 1990.–2020. gadam, sniedzot datus par katru augu aizsardzības līdzekļu darbīgo vielu atsevišķi.

[2] Ministrija atteicās sniegt pieprasīto informāciju, norādot, ka dienests detalizētu informāciju par izplatīto augu aizsardzības līdzekļu darbīgo vielu apjomiem (par katru vielu) sniedz tikai Latvijas Republikas Centrālajai statistikas pārvaldei, kas šos datus tālāk sniedz Eiropas Komisijai (*Eurostat*). Dati tiek sniegti Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra regulas (EK) Nr. 1185/2009 attiecībā uz statistiku par pesticīdiem (turpmāk – regula Nr. 1185/2009) prasību izpildei. Sniegto datu saturs tiek izvērtēts, un tiem tiek piešķirts konfidencialitātes statuss, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 11. marta regulas (EK) Nr. 223/2009 par Eiropas statistiku un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 1101/2008 par tādas statistikas informācijas nosūtīšanu Eiropas Kopienas Statistikas birojam, uz kuru attiecas konfidencialitāte, Padomes Regulu (EK) Nr. 322/97 par Kopienas statistiku un Padomes Lēmumu 89/382/EEK, Euratom, ar ko nodibina Eiropas Kopienas Statistikas programmu komiteju, (turpmāk – regula Nr. 223/2009) 20. pantu. Savukārt Eiropas Komisija, ziņojot statistikas informāciju par visām Eiropas Savienības dalībvalstīm, norāda datus par darbīgo vielu ķīmiskajām klasēm, ievērojot dalībvalstu datu konfidencialitāti. Dati par augu aizsardzības līdzekļu darbīgo vielu apjomiem, ievērojot konfidencialitātes prasības, tiek publicēti *Eurostat* tīmekļa vietnē un ir pieejami publiski ikvienam interesentam.

[3] Pieteicēja iesniedza tiesā pieteikumu par pienākuma uzlikšanu ministrijai izsniegt pieprasīto informāciju.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Ministrijas norādītajā interneta saitē sniegtas ziņas tikai par augu aizsardzības līdzekļu veidiem (herbicīdi, fungicīdi, insekticīdi u.c.), neizdalot konkrētas darbīgās vielas. Līdz ar to nav iespējams spriest par to kaitīgumu, kas katrai darbīgajai vielai ir atšķirīgs un kas tiek paziņots ar tās bīstamības klasifikāciju un sīkāk raksturots ar riska novērtējumu.

[3.2] Informācija par emisijām (izmetēm) vidē nav ierobežotas pieejamības informācija. Vielu pārdošanas apjomi augu aizsardzības līdzekļu gadījumā ir pielīdzināmi emisijām. Informācija par emisijām vidē nedrīkst tikt tulkota šauri, un tai ir jābūt pieejamai, neskatoties uz konfidencialitāti. Tā ir svarīga, jo līdzšinējais augu aizsardzības līdzekļu vielu monitorings ir nepilnvērtīgs, un bez datiem par augu aizsardzības līdzekļu apjomiem tirgū nav iespējams izvērtēt un izstrādāt priekšlikumus atbildīgajām iestādēm mērķtiecīgas monitoringa programmas izveidei.

[3.3] Neizsniedzot pieprasīto informāciju, ir pārkāptas Vides aizsardzības likumā un Orhūsas konvencijā ietvertās tiesības sabiedrībai saņemt vides informāciju no valsts un pašvaldības iestādēm. Šī informācija ir svarīga no vides aizsardzības viedokļa ne tikai pieteicējai, bet arī citām nevalstiskajām organizācijām un pētniecības institūcijām, kā arī fiziskajām personām, kas strādā vides aizsardzības jomā un pēta cilvēka ietekmi uz vidi.

[3.4] Nevar piekrist ministrijai, ka visa lūgtā informācija ir konfidenciala. Ir jāņem vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra regulas (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (turpmāk – regula Nr. 1107/2009) 63. pantā norādītais, kas tiek uzskatīta par konfidencialu informāciju. Pieteicējas prasītā informācija neietilpst šajā uzskaitījumā.

[4] Ministrija paskaidrojumā norāda, ka pieteikums ir nepamatots, un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz turpmāk minēto.

[4.1] Dienests datus par izplatītajiem augu aizsardzības līdzekļu apjomiem Latvijā vāc kopš 1999. gada 13. janvāra, kad spēkā stājās Augu aizsardzības likums, bet kopš 2011. gada nodrošina statistikas datus pa augu aizsardzības līdzekļu vielu grupām Eiropas Komisijai (*Eurostat*) saskaņā ar regulas Nr. 1185/2009 I pielikuma „Statistika par pesticīdu laišana tirgū” 5. iedaļas 1. punktā un II pielikuma „Statistika par pesticīdu izmantošanu lauksaimniecībā” 5. iedaļas 3. punktā noteikto.

[4.2] Dienests vāc statistikas datus tikai par augu aizsardzības līdzekļu pārdošanas apjomu, bet nevāc datus par Latvijā reģistrēto augu aizsardzības līdzekļos atsevišķi ietilpstošajām darbīgajām vielām, kas klasificētas kā bīstamas videi un cilvēku veselībai. Pieteicējas pieprasītās informācijas vākšana un apkopošana neietilpst dienesta funkcijās un uzdevumos.

[4.3] Informācija par augu aizsardzības darbīgajām vielām publiskajā Kultūraugu Uzraudzības Valsts Informācijas Sistēmā (KUVIS) jau automātiski tiek klasificēta atbilstoši regulas Nr. 1185/2009 III pielikumam, t.i., galvenajās vielu grupās (fungicīdi un baktericīdi, herbicīdi, zāles un sūnas iznīcinātāji, insekticīdi un akaricīdi, moluskicīdi, augu augšanas regulatori, citi augu aizsardzības līdzekļi) un ķīmisko vielu klasēs (piemēram, vara savienojumi, karbanāta fungicīdi, amīda herbicīdi). Savukārt ķīmisku vielu vai maisījumu klasifikācijas prasības ir noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regulā (EK) Nr. 1272/2008 par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu un ar ko groza un atceļ direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006. Līdz ar to dienests nevāc un neuzkrāj tik detalizētu informāciju par augu aizsardzības līdzekļu darbīgajām vielām, ko pieteicēja vēlas iegūt.

Ja dienestam tiktu uzdots izpildīt pieteicējas informācijas pieprasījumu, tad būtiski ciestu dienesta funkciju izpildes kvalitāte, jo vairākām dienesta amatpersonām būtu jāvelta papildus darbs, lai noteiktu, kādas augu aizsardzības līdzekļu darbīgās vielas būtu uzskatāmas par bīstamām saskaņā ar regulu Nr. 1272/2008 un Ķīmisko vielu likumu. Pieteicējas informācijas pieprasījums nav samērojams ar dienestam pieejamiem resursiem tā izpildei.

[4.4] Statistikas mērķiem (statistisku rezultātu apkopošanai un analīžu izstrādei) vāktos datus par Latvijā kopā gada laikā pārdoto augu aizsardzības līdzekļu apjomu pa ķīmisko vielu klasēm konkrētajā gadījumā drīkst izmantot tikai un vienīgi statistiskiem mērķiem. Komersanti, kas pārdod augu aizsardzības līdzekļus un sniedz informāciju dienestam, tiek informēti, ka viņu sniegtā informācija tiks izmantota valsts oficiālās statistikas nodrošināšanai. Neviens komersants nav devis piekrišanu informācijas izmantošanai citiem mērķiem.

[4.5] Konfidenciāla informācija, ko valsts un Eiropas Kopienas statistikas iestādes vāc Eiropas statistikas sagatavošanai, jāaizsargā, lai iegūtu un saglabātu personu, kuras atbild par šīs informācijas sniegšanu, uzticēšanos.

[4.6] No regulas Nr. 223/2009 preambulas 28. punktā norādītā izriet, ka Orhūsas konvencija, kas garantē tiesības uz vides informāciju, nav piemērojama saistībā ar Eiropas statistikas izplatīšanu citiem mērķiem, kas nav statistiski mērķi. Līdz ar to pieteicējas atsaukšanās uz Orhūsas konvenciju nav pamatota.

[5] Pieteicēja paskaidrojumā norādījusi turpmāk minēto.

[5.1] Dienests nekad iepriekš nebija atsaucies uz pieteicējas pieprasītās informācijas trūkumu, bet gan to, ka tā ir uzskatāma par statistikas informāciju, un tādēļ nav izsniedzama.

[5.2] Dienesta rīcībā ir dati par augu aizsardzības līdzekļu izmantošanas apjomiem un darbīgo vielu saturu, līdz ar to nevar piekrist, ka pieteicējas informācijas pieprasījums nav samērojams ar dienestam pieejamajiem resursiem.

[5.3] Ministrija ir nepareizi interpretējusi regulas Nr. 223/2009 preambulas 28. punktu, jo atbilstoši Statistikas likuma 25. panta piektās daļas 4. punktam emisija vidē, vides kvalitāte, vides aizsardzības pasākumi vai dabas resursu lietošana nav uzskatāma par ierobežotu informāciju pat, ja skar personas identifikāciju un var tikt izsniegta bez privātpersonas atļaujas.

[6] Tiesvedības laikā pieteicēja precizēja pieteikuma priekšmetu, lūdzot izsniegt informāciju par Latvijā reģistrēto augu aizsardzības līdzekļu darbīgo vielu pārdošanas apjomiem laika posmā no 2011.–2020. gadam, sniedzot datus par katru augu aizsardzības līdzekļu darbīgo vielu atsevišķi.

[7] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāves pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem. Pieteicējas pārstāve uzsvēra, ka iestāde visas pieprasītās informācijas izsniegšanas atteikumu pamatojusi ar tās konfidencialitāti, līdz ar to pieteicēja vēlas, lai tiesas spriedumā iestādei uzliktais pienākums izsniegt informāciju aptvertu visu pieteicējas pieprasīto informāciju.

Ministrijas pārstāvji pieteikumu neatzina, atsaucoties uz rakstveida paskaidrojumā norādītajiem argumentiem. Papildus ministrijas pārstāvis norādīja, ka daļu informācijas, kas nav atzīstama par konfidenciālu, iestāde tomēr varētu izsniegt pieteicējai.

Motīvu daļa

[8] Lietā izšķirams, vai pieteicējai ir izsniedzama informācija par Latvijā reģistrēto augu aizsardzības līdzekļu darbīgo vielu pārdošanas apjomiem laika posmā no 2011.–2020. gadam.

[9] Tiesības iegūt informāciju kā tiesību uz vārda brīvību sastāvdaļa ir nostiprinātas Latvijas Republikas Satversmes 100. pantā. Kārtību, kādā privātpersona ir tiesīga iegūt iestādes rīcībā esošu vai iestādes radītu informāciju un to izmantot, noteic Informācijas atklātības likums.

Atbilstoši Informācijas atklātības likuma 2. pantam minētā likuma mērķis ir nodrošināt, lai sabiedrībai būtu pieejama informācija, kura ir iestādes rīcībā vai kuru iestādei atbilstoši tās kompetencei ir pienākums radīt. Tādējādi vispārīgi Informācijas atklātības likuma regulējums ir attiecināms uz jebkuru informāciju, kura ir iestādes rīcībā, ciktāl speciālās tiesību normas nenoteic citādi. Jebkura persona, kura vēlas uzzināt to, kāda informācija ir iestādes rīcībā, Informācijas atklātības likumā noteiktajā kārtībā var iesniegt informācijas pieprasījumu. Turklāt jāņem vērā, ka, lai arī nav noliedzams, ka tiesības uz informāciju nav absolūtas un tām ir ar likumu noteikti izņēmumi, katrs izņēmums no šīm tiesībām ir interpretējams un piemērojams šauri, lai netiktu radīti šķēršļi vispārējā principa (informācijas pieejamības) piemērošanai (*Augstākās tiesas*

2017. gada 5. aprīļa sprieduma lietā Nr. SKA-359/2017 (A420292315) 6. punkts un 2012. gada 10. septembra sprieduma lietā Nr. SKA-606/2012 (A420675111) 11. punkts).

Kā atzinusi Augstākā tiesa, Informācijas atklātības likums attiecas uz gadījumiem, kad persona, īstenojot savas tiesības uz informāciju, vērsas iestādē nolūkā iegūt kādus datus, no kuriem tiek kaut kas uzzināts (piemēram, *Augstākās tiesas 2017. gada 20. februāra lēmuma lietā Nr. SKA-172/2017 (6-70015715/6) 6. punkts, 2017. gada 21. septembra sprieduma lietā Nr. SKA-453/2017 (A420346515) 7. punkts un 2011. gada 22. februāra lēmuma lietā Nr. SKA-203/2011 (A8094810) 6. punkts*).

[10] Atbilstoši Informācijas atklātības likuma 3. pantam informācija, ievērojot tās raksturu, saturu un iespējamo ietekmi uz dažādām aizsargātām interesēm, iedalāma vispārpieejamā un ierobežotas pieejamības informācijā.

To informāciju, kas atzīstama par vispārpieejamu, izsniedz jebkuram, kas to vēlas saņemt, ievērojot personu vienlīdzību informācijas iegūšanā (likuma 4. pants un 10. panta trešā daļa). Savukārt to informāciju, kas atzīstama par ierobežotas pieejamības informāciju, pieprasītājam izsniedz tad, ja, izvērtējot pieprasījumā norādīto informācijas nepieciešamības pamatojumu, secināms, ka konkrētajos apstākļos ir dodama priekšroka tai interesei, kuras nodrošināšanai informācija pieprasīta, iepretim tai interesei, kuras aizsardzības labad informācijai noteikts ierobežotas pieejamības informācijas statuss (likuma 5. pants un 11. panta ceturtdaļa) (*Augstākās tiesas 2019. gada 7. jūnija sprieduma lietā Nr. SKA-661/2019 (A420236517) 6. un 7. punkts, 2019. gada 22. marta sprieduma lietā Nr. SKA-232/2019 (A420352216) 6. punkts un 2018. gada 23. aprīļa sprieduma lietā Nr. SKA-244/2018 (A420156016) 8. punkts, 2017. gada 20. aprīļa sprieduma lietā Nr. SKA-463/2017 (A420305515) 11. punkts*).

[11] Augstākās tiesas judikatūrā ir norādīti šādi apstākļi, kas iestādei (un līdz ar to arī tiesai) soli pa solim ir jāpārbauda, izlemjot personas informācijas pieprasījumu:

1) vai pieprasītā informācija vispār ir tāda, uz kuru attiecas Informācijas atklātības likums. Proti, vai pieprasītā informācija ir iestādes rīcībā esoša dokumentēta informācija, un, ja nav, tad vai atbilstoši tiesību normu prasībām iestādei šo informāciju būtu vajadzējis dokumentēt jeb citiem vārdiem sakot – vai iestādei atbilstoši tās kompetencei šo informāciju ir pienākums radīt;

2) ja pieprasītā informācija dokumentētā veidā ir iestādes rīcībā vai arī tā ir informācija, ko iestādei būtu vajadzējis dokumentēt, tālāk noskaidrojams, vai šī informācija atzīstama par vispārpieejamu informāciju vai par ierobežotas pieejamības informāciju;

3) ja pieprasītā informācija ir ierobežotas pieejamības, iestādei jāizvērtē informācijas pieprasījumā norādītais informācijas nepieciešamības pamatojums un jāizlemj, vai konkrētajā gadījumā ir pamats ierobežotās pieejamības informācijas izsniegšanai;

4) ja pieprasītā informācija atzīstama par vispārpieejamu informāciju vai arī ja konkrētajā gadījumā ir pamats izsniegt pieprasīto ierobežotas pieejamības informāciju, iestādei jānodrošina tās izsniegšana (pieejamība), ja vien nav konstatējams Informācijas atklātības likuma 11.² pantā norādītais šķērslis, proti, informācijas pieprasījuma vai tā izpildes nosacījumu izpildes rezultātā ir apdraudēts iestādes darbs vai citu personu tiesības (*Augstākās tiesas 2019. gada 18. decembra sprieduma lietā Nr. SKA-482/2019 (A420227817) 7. punkts*).

[12] Informācijas atklātības likuma 2. panta pirmā daļa noteic, ka šā likuma mērķis ir nodrošināt, lai sabiedrībai būtu pieejama informācija, kura ir iestādes rīcībā vai kuru iestādei atbilstoši tās kompetencei ir pienākums radīt.

Līdz ar to vispirms noskaidrojams, vai pieteicējas pieprasītā informācija ir dienesta rīcībā esoša dokumentēta informācija. Noliecības atbildes gadījumā izvērtējams, vai atbilstoši tiesību normu prasībām dienestam šo informāciju būtu vajadzējis dokumentēt, t.i., vai dienestam atbilstoši tā kompetencei šo informāciju ir pienākums radīt.

[13] Ar regulu Nr. 1185/2009 ir izveidots kopējais pamats, lai varētu sistemātiski sagatavot Eiropas Kopienas statistiku par tādu pesticīdu laišanu tirgū un izmantošanu, kuri saskaņā ar 2. panta „a” apakšpunkta „i” apakšpunktu uzskatāmi par augu aizsardzības līdzekļiem.

Ar regulu Nr. 223/2009 ir noteikts Eiropas statistikas izstrādes, sagatavošanas un izplatīšanas tiesiskais regulējums. Atbilstoši regulas Nr. 223/2009 1. pantam Eiropas statistika ir tā statistika, kas vajadzīga Kopienas darbību veikšanai. Eiropas statistika ir noteikta Eiropas Statistikas programmā. To izstrādā, sagatavo un izplata saskaņā ar statistikas principiem, kas izklāstīti Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 285. panta 2. punktā un kas sīkāk izstrādāti Eiropas Statistikas prakses kodeksā saskaņā ar 11. pantu. Tos īsteno saskaņā ar regulu Nr. 223/2009.

Augu aizsardzības likuma 8. panta pirmā daļa noteic, ka augu aizsardzības līdzekļus drīkst laist tirgū augu aizsardzības līdzekļu izplatītāji – komersanti, kas saņēmuši dienesta izdotu speciālo atļauju (licenci). Atbilstoši minētā panta piektajai daļai komersants, kas laiž tirgū augu aizsardzības līdzekli, nodrošina tā apriti un uzskaiti augu aizsardzības līdzekļu izplatīšanu, glabāšanu un lietošanu regulējošos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un katru gadu līdz 1. aprīlim iesniedz dienestam informāciju par iepriekšējo kalendāra gadu, norādot, kuri augu aizsardzības līdzekļi un kādā daudzumā realizēti lietotājiem. Arī saskaņā ar Ministru kabineta 2011. gada 13. decembra noteikumu Nr. 949 „Noteikumi par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū” 32.¹ punktu licences īpašnieks katru gadu līdz 1. aprīlim, izmantojot Lauku atbalsta dienesta Elektroniskās pieteikšanās sistēmu, elektroniski iesniedz dienestam informāciju par iepriekšējā kalendāra gadā augu aizsardzības līdzekļu lietotājiem realizētajiem augu aizsardzības līdzekļiem un to realizācijas apjomu.

Atbilstoši Statistikas likuma 6. panta pirmajai daļai oficiālās statistikas nodrošināšanu valsts institūcija plāno triju gadu periodam, ņemot vērā esošās vai plānotās aktivitātes šā likuma 5.panta pirmajā daļā noteikto mērķu sasniegšanai, statistikas lietotāju vajadzības un statistikas nodrošināšanas lietderību. Savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka oficiālās statistikas programma ir plānošanas periodā nodrošināmās oficiālās statistikas saraksts.

Ministru kabineta 2021. gada 30. novembra noteikumu Nr. 782 „Noteikumi par Oficiālās statistikas programmu 2022.–2024. gadam” pielikuma 1. tabulas „Oficiālās statistikas saraksts” 16.21. rindā noteiktā oficiālā statistika ir „Izplatīto augu aizsardzības līdzekļu apjomi”, bet 2. tabulas „Publicējamie rādītāji un to detalizācija 2022. gadā” 16.21. rindā norādītais publicējamais rādītājs ir „Ķīmisko augu aizsardzības līdzekļu izplatītie apjomi” ar rādītāja detalizāciju „Kopā Latvijā; pa ķīmisko vielu klasēm”. Identisks regulējums 2020. gada

24. novembra noteikumos Nr. 691 „Noteikumi par Oficiālās statistikas programmu 2021.–2023. gadam” (zaudēja spēku 2022. gada 1. janvārī).

Atbilstoši Statistikas likuma 1. panta 9. punktam statistikas iestāde ir valsts institūcija, kura nodrošina oficiālo statistiku.

Līdz ar to šajā gadījumā dienests ir statistikas iestāde, kas vāc datus par izplatītajiem augu aizsardzības līdzekļu apjomiem Latvijā un nodrošina statistikas datus pa augu aizsardzības līdzekļu vielu grupām Eiropas Komisijai (Eurostat) saskaņā ar regulu Nr. 1185/2009.

No minētā izriet, ka komersanti sagatavo un sniedz dienestam datus par izplatītajiem augu aizsardzības līdzekļu pārdošanas apjomiem Latvijā. Dienests atbilstoši regulas Nr. 223/2009 20. pantam izvērtē sniegto datu saturu un piešķir tiem konfidencialitātes statusu, un, lai izpildītu regulas Nr. 1185/2009 prasības, šos datus iesniedz Centrālajā statistikas pārvaldē, kura tos tālāk iesniedz Eiropas Komisijai. Atbilstoši Statistikas likuma 8. panta pirmās daļas 7. punktam Centrālā statistikas pārvalde nodrošina Eiropas statistikas izstrādes, sagatavošanas un izplatīšanas darbību koordinēšanu valsts līmenī saskaņā ar regulu Nr. 223/2009 un Eiropas statistikas jautājumos darbojas kā Eiropas Komisijas kontaktpunkts Latvijā.

Kā norāda dienests, informācija par augu aizsardzības līdzekļu darbīgajām vielām Publiskajā Kultūraugu Uzraudzības Valsts Informācijas Sistēmā (KUVIS) jau automātiski tiek klasificēta atbilstoši regulas Nr. 1185/2009 III pielikumam, t.i., galvenajās vielu grupās (fungicīdi un baktericīdi, herbicīdi, zāles un sūnas iznīcinātāji, insekticīdi un akaricīdi, moluskicīdi, augu augšanas regulatori, citi augu aizsardzības līdzekļi) un ķīmisko vielu klasēs (piemēram, vara savienojumi, karbanāta fungicīdi, amīda herbicīdi).

Ievērojot minēto, secināms, ka dienesta rīcībā ir informācija par to, kuri augu aizsardzības līdzekļi un kuras darbīgās vielas, un kādā daudzumā ir realizētas lietotājiem.

[14] Ministrija atteikumu izsniegt pieteicējai pieprasīto informāciju pamatojusi ar informācijas konfidencialo statusu atbilstoši regulas Nr. 223/2009 20. pantam. Minētā panta otrā daļa noteic, ka konfidencialus datus, kas saņemti vienīgi Eiropas statistikas sagatavošanai, valstu statistikas iestādes vai citas valsts iestādes un Komisija (*Eurostat*) izmanto tikai statistiskiem mērķiem, ja vien statistiskā vienība nav viennozīmīgi devusi piekrišanu šo datu izmantošanai citiem nolūkiem. Savukārt atbilstoši panta trešajai daļai statistikas rezultātus, kas varētu ļaut identificēt statistisko vienību, valstu statistikas iestādes un citas valsts iestādes un Komisija (*Eurostat*) var izplatīt tikai šādos izņēmuma gadījumos: ja īpaši nosacījumi un kārtība ir noteikti tiesību aktā, ko Eiropas Parlaments un Padome pieņēmusi saskaņā ar Līguma 251. pantu, un statistikas rezultātus groza tā, lai to izplatīšana neskartu statistikas datu konfidencialitāti, ja statistiskā vienība to pieprasa („a” apakšpunkts) vai ja statistiskā vienība ir viennozīmīgi devusi piekrišanu datu izmantošanai („b” apakšpunkts).

Atbilstoši minētajam ministrijas ieskatā statistikas mērķiem vāktos datus drīkst izmantot tikai un vienīgi statistikas mērķiem, turklāt neviens no komersantiem nav devis piekrišanu to sniegtās informācijas izmantošanai kādiem citiem mērķiem. Paskaidrojumā tiesai ministrija ir arī vērsusi uzmanību uz regulas Nr. 223/2009 preambulas 28. punktā norādīto, ka šī regula jāpieņem, neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra direktīvu Nr. 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6.

septembra regulu Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju (turpmāk – regula Nr. 1367/2006). No minētā ministrija secinājusi, ka Orhūsas konvencija nav piemērojama saistībā ar Eiropas statistikas izplatīšanu citiem mērķiem, kas nav statistiski mērķi, un pieteicējas atsaukšanās uz Orhūsas konvenciju kā garantu viņu interesējošās informācijas iegūšanai nav pamatota.

Turpmāk minēto argumentu dēļ tiesa nevar piekrist ministrijas apsvērumiem.

[15] Vispirms norādāms, ka ministrija nepareizi interpretē regulas Nr. 223/2009 preambulas 28. punktā norādīto. Frāze, ka regula Nr. 223/2009 jāpiemēro, neskarot attiecīgo direktīvu un regulu, nav saprotama tādējādi, ka tās nav piemērojamas, bet gan tādējādi, ka regula Nr. 223/2009 neierobežo attiecīgās direktīvas un regulas piemērojamību jeb vides informācijas pieejamību. Proti, direktīvu Nr. 2003/4/EK un regulas Nr. 1367/2006 piemērošanu neietekmē (neierobežo) regulā Nr. 223/2009 noteiktais. Arī, piemēram, regulas Nr. 1107/2009 63. panta trešajā daļā norādīts, ka šis pants neskar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra direktīvu Nr. 2003/4/EK par vides informācijas pieejamību sabiedrībai, kas nozīmē, ka šis pants neierobežo vides informācijas pieejamību.

Minētais izriet arī no Statistikas likuma 17. un 26. pantā noteiktā. Proti, datus, kas iegūti saskaņā ar šā likuma 14., 15. un 16. pantu, statistikas iestāde izmanto oficiālās statistikas nodrošināšanai, izņemot šā likuma 25. un 26. pantā noteiktos gadījumus (17. panta pirmā daļa). Datus un oficiālo statistiku, kas pieļauj tiešu vai netiešu privātpersonas identifikāciju, drīkst izplatīt, ja ir saņemta attiecīgās privātpersonas rakstveida atļauja, kurā norādīts izplatāmo datu veids un laikposms (25. panta trešā daļa). Datus, kuri netieši ļauj identificēt privātpersonu vai valsts institūciju, drīkst izmantot pētnieciskam darbam šajā nodaļā noteiktajā kārtībā. Pētniecisks darbs šīs nodaļas izpratnē ir darbs, kas nodrošina situācijas izpēti, analīzi, konceptuālu priekšlikumu izstrādi vai ietekmes izvērtēšanu (25. panta ceturtnā daļa). Šā panta trešajā un ceturtnajā daļā noteiktie datu izplatīšanas ierobežojumi neattiecas uz šādiem datiem par privāto tiesību juridisko personu, šādu personu apvienību un valsts institūciju, kā arī tās darbību: 1) nosaukums, nodokļu maksātāja reģistrācijas numurs, adrese, tālruna numurs un darbības veids; 2) nodarbināto personu skaits; 3) izstrādājumu veids, ko iegūst, apstrādā, ražo, transportē, uzkrāj, pērk vai pārdod, kā arī sniegto pakalpojumu veidi; 4) emisija vidē, vides kvalitāte, vides aizsardzības pasākumi vai dabas resursu lietošana; 5) publiski pieejama informācija, ja tā tiek publicēta nepārveidota, vai aprēķini, kas balstīti uz publiski pieejamu informāciju (25. panta piektā daļa).

No minētā secināms, ka statistikas informācijas konfidencialitāte, izmantošana statistiskiem mērķiem un tiešas vai netiešas privātpersonas identificēšanas nepieļaujamība nav attiecināma uz informāciju par emisijām vidē.

[16] Procesa dalībnieku domas dalās jautājumā par to, vai informācija par Latvijā reģistrēto augu aizsardzības līdzekļu darbīgo vielu pārdošanas apjomiem attiecas uz emisijām vidē.

Pieteicēja argumentē, ka augu aizsardzības līdzekļos ietilpstošo darbīgo vielu pārdošanas apjomi ir aplūkojami kā emisijas vidē.

Iebilstot minētajam, ministrija norāda, ka augu aizsardzības pārdošana nenozīmē, ka tie arī tiks izlietoti (nonāks vidē), piemēram, uzņēmums, kas iegādājies augu aizsardzības līdzekli, var vairs nepastāvēt; ne vienmēr Latvijā nopirktie augu aizsardzības līdzekļi tiek izlietoti Latvijā; ne vienmēr attiecīgajā gadā nopirktie augu aizsardzības līdzekļi tajā pašā gadā arī tiek izlietoti; atbilstoši Eiropas Komisijas lēmumam augu aizsardzības līdzeklim var beigties reģistrācijas termiņš un izlietošanas termiņš. Šā argumentā pamatošanai ministrija vērš uzmanību arī uz regulas Nr. 1185/2009 1. pielikumu (statistika par pesticīdu laišanu tirgu) un 2. pielikumu (statistika par pesticīdu izmantošanu lauksaimniecībā), norādot, ka pieteicējai noderīgāka būtu 2. pielikumā norādītā informācija.

[17] Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā atzīts, ka regulas Nr. 1367/2006 mērķis atbilstoši tās 1. pantam ir garantēt pēc iespējas plašāku sistemātiskas vides informācijas publisku pieejamību un izplatīšanu. Būtībā no šīs regulas 2. apsvēruma izriet, ka šajā regulā garantētās pieejas vides informācijai mērķis it īpaši ir veicināt efektīvāku sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā, tādējādi palielinot kompetento iestāžu atbildību par lēmumu pieņemšanu, lai sekmētu sabiedrības informētību un atbalstu pieņemtajiem lēmumiem (*Eiropas Savienības Tiesas 2018. gada 4. septembra sprieduma lietā Nr. C-57/16 P ClientEarth/Komisija, 98. punkts*). Kā atzinusi Augstākā tiesa, personas tiesības dzīvot labvēlīgā vidē paredzētas Latvijas Republikas Satversmes 115. pantā, un tas ietver sevī trīs būtiskus procesuālus elementus: sabiedrības tiesības piedalīties ar vidi saistītu jautājumu pieņemšanā, tiesības uz vides informāciju un tiesības uz tiesas pieejamību ar vidi saistītu jautājumu pārsūdzēšanā. Šīs tiesības ir savstarpēji cieši saistītas, jo nav iespējams efektīvi un pilnvērtīgi īstenot tiesības piedalīties lēmumu pieņemšanā, ja nav pieejama visa informācija, kas var būt nozīmīga, lai attiecīgo lēmumu pieņemtu. Savukārt sabiedrības līdzdalības tiesību efektīva īstenošana ir būtiska, lai nodrošinātu, ka, pieņemot vidi ietekmējošus lēmumus, iestāde pienācīgi apsver vides aizsardzības intereses un netiek pieļauts neattaisnojams kaitējums videi (*Augstākās tiesas 2018. gada 26. janvāra lēmuma lietā Nr. SKA-757/2018 (6-70016717/6) 8. un 9. punkts*).

Lai nodrošinātu, ka kompetento iestāžu pieņemtie lēmumi vides jomā ir pamatoti, un lai varētu efektīvi piedalīties lēmumu pieņemšanā vides jomā, sabiedrībai ir jābūt piekļuvei informācijai, kas tai ļauj pārbaudīt, vai emisijas ir tikušas pareizi novērtētas, un tai ir jāspēj saprātīgi saprast, kā minētās emisijas var ietekmēt vidi. Tādēļ atzīstams, ka jēdzienā informācija, kas attiecas uz emisijām vidē, ir jāietver arī informācija, kas ļauj sabiedrībai pārbaudīt, vai faktisko vai paredzamo emisiju, uz kurām pamatojoties kompetentā iestāde izsniegusi attiecīgā produkta vai vielas tirdzniecības atļauju, attīstība ir pareiza, kā arī dati par šo emisiju ietekmi uz vidi (*Eiropas Savienības Tiesas 2016. gada 23. novembra sprieduma lietā Nr. C-673/13 P Komisija/Stichting Greenpeace Nederland un PAN Europe, 80. punkts*). Sabiedrība ir ieinteresēta piekļūt informācijai par emisiju vidē tieši tādēļ, lai uzzinātu ne tikai to, kas tiek vai paredzamā veidā tiks novadīts vidē, bet arī lai saprastu veidu, kādā attiecīgās emisijas var ietekmēt vidi (*Eiropas Savienības Tiesas 2016. gada 23. novembra spriedums lietā Nr. C-442/14 Bayer CropScience un Stichting De Bijenstichting, 86. punkts*).

[18] Sabiedrības līdzdalības tiesības piedalīties ar vidi saistītu jautājumu pieņemšanā un tiesības saņemt vides informāciju ir reglamentētas Vides aizsardzības likumā. Šo tiesību juridiskais avots ir Orhūsas konvencija par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (Latvijā pieņemta un apstiprināta 2002. gada 18. aprīlī).

Atbilstoši Vides aizsardzības likuma 1. panta 3. punktam emisija ir cilvēku darbības izraisīta tieša vai netieša ķīmisko vielu, maisījumu, smaku, organismu vai mikroorganismu, vibrācijas, siltuma, nejonizējošā starojuma, trokšņa vai cita veida piesārņojuma izplūde vidē. Minētā likuma 11. panta piektā daļa noteic, ka informācija par emisiju vidē nav ierobežotas pieejamības informācija. Kā atzīts Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā, jēdziens informācija, kas attiecas uz emisijām vidē nav interpretējams šauri (*Eiropas Savienības Tiesas 2016. gada 23. novembra sprieduma lietā Nr. C-673/13 P Komisija/Stichting Greenpeace Nederland un PAN Europe, 51. punkts un 2018. gada 21. novembra sprieduma lietā Nr. T-545/11 RENV Komisija/Stichting Greenpeace Nederland un PAN Europe 52. punkts*). Arī Orhūsas konvencija paredz, ka ir jāizpauž informācija par izmešiem, kuriem ir būtiska nozīme saistībā ar vides aizsardzību. Orhūsas konvencijas 4. panta ceturrtās daļas „d” apakšpunkts paredz, ka ar komercnoslēpuma vai rūpnieciska noslēpuma aizsardzību nevar pamatot atteikumu izpaust (izsniegt) informāciju par izmešiem, kuriem ir būtiska nozīme saistībā ar vides aizsardzību.

Kā atzinusi Eiropas Savienības Tiesa, lai arī jēdzienā informācija, kas attiecas uz emisijām vidē regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē neietilpst informācija par pilnībā hipotētiskām emisijām, šis jēdziens tomēr nevar tikt attiecināts vienīgi uz informāciju par emisijām, kas tiek faktiski izdalītas vidē, lietojot augu aizsardzības līdzekli vai aktīvo vielu uz augiem vai zemes, jo šīs emisijas ir atkarīgas it īpaši no lauksaimnieku faktiski izmantotā produkta daudzuma, kā arī no tirgotā galaprodukta sastāva. Tādējādi šajā jēdzienā ietilpst arī informācija par augu aizsardzības līdzekļa vai aktīvās vielas paredzamajām emisijām vidē, kas normālos vai reālos šī produkta vai aktīvās vielas lietošanas apstākļos atbilst tām, attiecībā uz kurām ir izdota minētā produkta vai minētās vielas tirdzniecības atļauja un kas dominē zonā, kurā šo produktu vai vielu ir paredzēts lietot. Lai arī ar produkta vai aktīvās vielas laišanu tirgū parasti nepietiek, lai uzskatītu, ka šis produkts vai viela noteikti tiks izdalīta vidē un ka informācija par abiem minētajiem attiecas uz emisijām vidē, tas tā nav tāda produkta kā augu aizsardzības līdzeklis un tajā esošo aktīvo vielu gadījumā, kuras normālas lietošanas gadījumā ir paredzēts izdalīt vidē to funkciju dēļ vien. Šādā gadījumā paredzamās emisijas vidē normālos vai reālos attiecīgā produkta vai šajā produktā esošās aktīvās vielas lietošanas apstākļos nav varbūtējas un ietilpst jēdzienā emisijas vidē regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē. Ņemot vērā regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmā teikuma mērķi garantēt principiālu piekļuvi informācijai, kas attiecas uz emisijām vidē, šis jēdziens ir jāsaprot tādējādi, ka tajā ietilpst tostarp informācija, kura ļauj sabiedrībai uzzināt, kas tiek faktiski izdalīts vidē vai arī kas ir paredzams, ka tiks izdalīts vidē normālos vai reālos attiecīgā produkta vai vielas lietošanas apstākļos, un kura atbilst tai informācijai, attiecībā uz kuru ir izdota šī produkta vai vielas tirdzniecības atļauja un kas dominē zonā, kurā šo produktu vai vielu ir paredzēts lietot. Līdz ar to minētais jēdziens ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā tostarp ir ietvertas norādes par faktisko vai paredzamo minētā produkta vai minētās vielas emisiju veidu, sastāvu, daudzumu, datumu vai vietu šādos apstākļos.

(Eiropas Savienības Tiesas 2016. gada 23. novembra sprieduma lietā Nr. C-673/13 P Komisija/Stichting Greenpeace Nederland un PAN Europe, 73.–75. un 79. punkts).

[19] Tiesa atzīst, ka informācija par augu aizsardzības līdzekļu darbīgo vielu pārdošanas apjomiem attiecas uz emisijām vidē, jo augu aizsardzības līdzekļa normālas lietošanas rezultātā vidē nonāk faktiski 100 procenti lietoto augu aizsardzības līdzekļu darbīgo vielu. No šīs informācijas ir iespējams uzzināt, kas faktiski un reāli tiks izdalīts vidē augu aizsardzības līdzekļu lietošanas rezultātā. Pieteicējas informācijas pieprasījums pilnā apmērā ir attiecināms uz emisijām vidē, proti, darbīgo vielu daudzumiem, kas cilvēku darbības rezultātā tiek izdalīti vidē. Vides aizsardzības likuma mērķis atbilstoši 2. panta pirmajai daļai ir nodrošināt vides kvalitātes saglabāšanu un atjaunošanu, kā arī dabas resursu ilgtspējīgu izmantošanu.

Vide, kuru veido dažādi vides elementi un to savstarpējā mijiedarbība, ir sabiedrības eksistences pamats, no kā atkarīga sabiedrības un ikviena tās locekļa izdzīvošana un labklājība ilgtermiņā (*Satversmes tiesas 2009. gada 6. jūlija sprieduma lietā Nr. 2008-38-03 9.1. punkts*). Pieteicēja nav lūgusi izsniegt uz emisijām vidē neattiecināmu informāciju.

Kā atzīts judikatūrā, tiesības saņemt nepieciešamo informāciju un tiesības piedalīties vidi ietekmējošu lēmumu pieņemšanā ir cieši saistītas, jo nav iespējams efektīvi un pilnvērtīgi īstenot tiesības piedalīties lēmumu pieņemšanā, ja nav pieejama visa informācija, kas var būt nozīmīga, lai attiecīgo lēmumu pieņemtu. Savukārt sabiedrības līdzdalības tiesību efektīva īstenošana ir būtiska, lai nodrošinātu, ka, pieņemot vidi ietekmējošus lēmumus, iestāde pienācīgi apsver vides aizsardzības intereses un netiek pieļauts neattaisnojams kaitējums videi (*Augstākās tiesas 2018. gada 26. janvāra lēmuma lietā Nr. SKA-757/2018 (6-70016717/6) 9. punkts*).

[20] Ministrija nav minējusi tādu apstākļu, kas apšaubītu secinājumu, ka pārdotajos augu aizsardzības līdzekļos ietilpstošās darbīgās vielas to paredzamās lietošanas rezultātā nenonāks vidē. Ministrijas norādītie apstākļi par datu precizitāti – ka Latvijā nopirktie augu aizsardzības līdzekļi var nebūt izlietoti Latvijā; ka ne vienmēr attiecīgajā gadā nopirktie augu aizsardzības līdzekļi tajā pašā gadā arī tiek izlietoti; ka uzņēmums, kas iegādājies augu aizsardzības līdzekli, var būt likvidēts; ka augu aizsardzības līdzeklim var būt beidzies reģistrācijas un izlietošanas termiņš – ir ne tikai hipotētiski pieņēmumi, kuri nav balstīti konkrētos datos (ministrijas rīcībā atbilstoši ministrijas pārstāves 2022. gada 23. septembra tiesas sēdē paskaidrotajam nemaz nav informācijas par katru gadu faktiski izlietoto augu aizsardzības līdzekļu darbīgo vielu apjomu, lai veiktu attiecīgu salīdzinājumu), bet arī tiem nav nozīmes. Pirmkārt, kā norādīts iepriekš, atsaucoties uz judikatūrā norādītajiem apstākļiem, kas izvērtējami, izlemjot informācijas pieprasījumu, informācijas nepieciešamības pamatojums iestādei ir jāizvērtē, ja pieprasītā informācija ir ierobežotas pieejamības. Tomēr atbilstoši Vides aizsardzības likuma 11. panta piektajai daļai informācija par emisijām vidē nav ierobežotas pieejamības informācija. Līdz ar to ministrijai nav jā rūpējas par to, vai pieteicēja, saņemot pieprasīto informāciju, sasniegs informācijas pieprasīšanas pamatā esošos mērķus. Arī ministrijas arguments, ka informācijas pieprasījums jāsalāgo ar sabiedrības interesēm, nav pamatots. Tā tas būtu ierobežotas pieejamības informācijas izsniegšanas gadījumā.

Otrkārt, ministrijas minētajiem apstākļiem nav nozīmes desmit gadu griezumā. Tas, ka atsevišķos gadījumos vienā gadā iegādātais augu aizsardzības līdzeklis izlietots nākamajā gadā, neliedz identificēt biežāk vidē novadītās darbīgās vielas un analizēt to ietekmi uz vidi.

Treškārt, pieteicēja nav lūgusi ministrijai izsniegt statistikas datus, kas norādīti regulas Nr. 1185/2009 2. pielikumā. Tomēr, atbildot ministrijas argumentam, ka šī informācija pieteicējas mērķu sasniegšanai varētu būt vairāk noderīga, tiesa norāda, ka regulas Nr. 1185/2009 2. pielikumā norādītā statistika aptver datus piecu gadu periodā, kad katru gadu tiek apskatīta kāda dalībvalsts izraudzīta kultūra, un pārskata periods ir laikposms, kas nepārsniedz 12 mēnešus. Tātad katrs gads piecu gadu periodā aptver datus par citu kultūru. Turklāt Ministru kabineta 2011. gada 13. decembra noteikumu Nr. 950 „Augu aizsardzības līdzekļu lietošanas noteikumi” 13. punkts paredz reģistrācijas žurnāla, kurā citstarp uzskaita izlietos augu aizsardzības līdzekļus, glabāšanu vismaz trīs gadus. Šādos apstākļos nav saprotams, kā regulas Nr. 1185/2009 2. pielikumā minētā statistika varētu sniegt pilnvērtīgāku ieskatu par augu aizsardzības līdzekļos ietilpstošo darbīgo vielu daudzumiem, kas tiek izdalīti vidē, un to ilgtermiņa ietekmi uz vidi.

Jebkurā gadījumā jautājums par to, kādus secinājumus pieteicēja izdarīs atbilstoši iegūtajai informācijai un vai tie būs pamatoti, nav aplūkojams informācijas izsniegšanas kontekstā.

[21] Tiesa secina, ka ministrijas arguments par informācijas izsniegšanas apgrūtinošo raksturu (Informācijas atklātības likuma 11.² panta trešā daļa) ir zaudējis aktualitāti pēc pieteikuma priekšmeta precizēšanas. Šāds arguments no ministrijas puses tika izvirzīts tiesvedības laikā kontekstā ar darbīgo vielu klasificēšanu atbilstoši bīstamībai videi vai cilvēku veselībai un ir attiecināms uz šo aspektu. 2022. gada 23. septembra tiesas sēdē ministrijas pārstāvji nenorādīja uz to, ka informācijas izsniegšana iestādei varētu būt apgrūtinoša, kā arī neminēja nevienu apstākli, kas par to varētu liecināt, līdz ar to tiesai nav pamata to apsvērt.

[22] Apkopojot minēto, tiesa atzīst, ka informācija par augu aizsardzības līdzekļu darbīgo vielu pārdošanas apjomiem attiecas uz emisijām vidē, kas nav ierobežotas pieejamības informācija un ir izsniedzama pieteicējai. Līdz ar to ministrijai uzliekams pienākums izsniegt pieteicējai informāciju par Latvijā reģistrēto augu aizsardzības līdzekļu darbīgo vielu pārdošanas apjomiem laika posmā no 2011.–2020. gadam, sniedzot datus par katru augu aizsardzības līdzekļu darbīgo vielu atsevišķi

[23] Tā kā pieteikums ir apmierināms, pieteicējai atlīdzināma par pieteikumu samaksātā valsts nodeva.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126. panta pirmo daļu, 251. panta sesto daļu un Informācijas atklātības likuma 15. panta otro daļu, tiesa

nosprieda

Apmierināt biedrības „Ekodizaina kompetences centrs” pieteikumu.

Uzlikt par pienākumu Zemkopības ministrijai mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas izsniegt biedrībai „Ekodizaina kompetences centrs” informāciju par Latvijā reģistrēto augu aizsardzības līdzekļu darbīgo vielu pārdošanas apjomiem laika posmā no 2011.–2020. gadam, sniedzot datus par katru augu aizsardzības līdzekļu darbīgo vielu atsevišķi.

Piespriest no atbildētājas – Latvijas Republikas par labu biedrībai „Ekodizaina kompetences centrs” (reģistrācijas numurs 40008203350) valsts nodevu 30 *euro*.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākajā tiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese

I. Andruškina

DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR
LAIKA ZĪMOGU